Napsal uživatel Kudyd
Pondělí, 07 Leden 2002 01:00

Tara Fuki - Piosenky do snu *- 1. Czekam 2. Piosenka 3. Noce złe 4. Tango 5. Pada 6. Sen 7. Cien 8. Widzę, widzę 9. Spaliło się 10. Kołysanka -* ***Indies records 2001***

Jak začít s objektivní recenzí cédéčka, které si recenzenta podmanilo hned při druhém poslechu natolik, že od té doby snad není dne, kdy by byl v dosahu audio přehrávače a nepustil si jej?

Za názvem TARA FUKI se skrývají dvě mladé zpívající violoncellistky - ANDREA KONSTANKIEWICZ a DOROTA BLAHUTOVÁ. První jmenovaná - Andrea - aktivně působí i ve skupinách BOO, RALE a KUBILAI KHAN INVESTIGATIONS. Dorota má za sebou hraní ve skupině LIPPANY a zpívá se skupinou CHORCHESTR. Na pódiích se poprvé společně objevily někdy na podzim roku 2000 (vše podle informací z webu vydavatele).

CD v barvě světle modrozeleného bazénového kachlíku, které bylo natočeno na přelomu srpna a září ve Studiu V ve Zlíně, vyšlo 5.října 2001 u vydavatelství Indies records. Obsahuje deset opusů s polskými texty (z nichž zhruba u poloviny bych se nebál použít pojmenování "písnička", u zbylých bych zůstal u honosnějšího slůvka "skladba". Nevím, zda je rozdíl těchto slůvek čtenáři patrný tak, jak jej vnímám já: Tak třeba Marek Eben "píše písničky", ale jeho tatínek "skládá skladby". Ono to není jen o té hodnotnosti z pohledu seriózně-hudebního. Písnička je hudební útvar, který je oproti skladbě jednodušší, s daleko kratším hudebním nápadem často vícekrát se opakujícím, ale tím i daleko údernější a tedy posluchači výrazně snadněji stravitelný

a zapamatovatelný!

Tara Fuki si vás brzy získají lehoučkou zpěvnou "Piosenka" nebo smutnou "Noce Zle" ve které základní smutný mollový motiv začíná dlouhým naléhavým tónem (tuším že tónem "a" !! k tónině g-moll), který Dorota (na CD není uvedeno která z dívek co zpívá - jen tipuji) citlivě rozeznívá tak, že vám přebíhá po zádech mráz.

K některým dalším stopám budete naopak hledat cestu až při opakovaném poslouchání a to je na tom to nejkrásnější - posloucháte to po desáté a najednou se vám objevuje úplně nový motivek, kterého se na nejbližší dny nezbavíte!

Akustické aranžmá dvou violoncell zní průzračně čistě, ale zároveň natolik plně, že už si k tomu nedokážete představit žádný další nástroj. Nebo vlastně ano - třetím nástrojem je zde zpěv pestrý škálou používaných odstínů, neškrcený, nehraný, kouzelně průzračný.

Tím, že jsou texty v polštině, budete vnímat zpěv především jako hudební nástroj a význam slov si uvědomíte jen, s bukletem v ruce (což je možná dobře). Slova lyricky popisují sny a představy v posmutnělém melancholickém oparu.

Písničky Tara Fuki určitě nejsou hudbou do pubu. Koncert si nabeton vychutná lépe ten, kdo už se s jejich hudbou seznámil dříve - kupříkladu z CD. Na to jsem sám narazil při hraní na hospodském festivalu letos na podzim ve Smržovce, kde jsem s Tara Fuki nebyl naladěn na společné frekvenci - ostatně jsem je slyšel tehdy poprvé. Ale už tam si mne Andrea získala při společném jamování dlouho do noci.

Každému příznivci originální, komorní a akustické muziky můžu tento bazénový kachlík bez rizika doporučit zakoupit - nejlevněji na webu na stránkách vydavatele http://www.indiesrec.cz!